

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลได้ออก “พระราชบัญญัติยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ๒๕๕๐” มีวัตถุประสงค์เพื่อยุบเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราหรือยุบเลิกทุนสำรองเงินตราที่ ๓ ที่ได้ก่อตั้งไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๘ ทั้งนี้สืบเนื่องจากกระทรวงการคลังได้ออกประกาศเรื่องการปรับปรุงระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ใช้ค่าเงินบาทที่เปลี่ยนแปลงไปตามภาวะตลาด และให้ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการซื้อขายเงินตราต่างประเทศเพื่อรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาท ส่งผลให้ **ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา**

ไม่ต้องการซื้อขายเงินตราต่างประเทศและรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราให้มีเสถียรภาพเหมาะสมแก่สถานการณ์เศรษฐกิจและการเงินของประเทศอีกต่อไป

ยกเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา (อิงที่ ๓)

	2	

	1	

	3	

ในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมา มีการปรับเปลี่ยนกฎหมายด้านการเงินหลายฉบับนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนี้

...พระราชบัญญัติเงินตราเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินตราและการรักษาเสถียรภาพของค่าเงิน รวมทั้งวิธีการจัดการ “ทุนสำรองเงินตรา” ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่ใช้หนุนหลังธนบัตรออกใช้ในระบบเศรษฐกิจ โดยกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทย(ธปท.[1] หรือแบงก์ชาติทำหน้าที่นี้ โดยมีเป้าหมายในการดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพของค่าเงินบาท ในการจัดทำบัญชานั้น กฎหมายเงินตรากำหนดให้แบงก์ชาติแยกทุนสำรองเงินตราจากการทำธุรกิจอื่น ดังนั้น ในทางปฏิบัติ แบงก์ชาติจึงจัดทำงบการเงิน ๓ งบ (ดูแผนภูมิประกอบ) ได้แก่ งบการเงินของ “ทุนสำรองเงินตรา” ซึ่งแยกต่างหากจากงบการเงินของ “ฝ่ายการธนาคาร” (งบของแบงก์ชาติเอง) และงบการเงินของ “ฝ่ายออกบัตรธนาคาร” (กิจการธนบัตรและโรงพิมพ์ธนบัตร) สำหรับงบทุนสำรองเงินตรานั้น ประกอบด้วย ๓ บัญชีย่อย ได้แก่ ๑)บัญชีทุนสำรองเงินตรา ที่มีไว้หนุนหลังการออกธนบัตรใช้ ๒)บัญชีผลประโยชน์ประจำปี ซึ่งเป็นเสมือนบัญชีแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายในแต่ละปี โดยหากมีเงินเหลือในบัญชีต้องนำไปชำระคืนต้นเงินกู้เพื่อชดเชยความเสียหายในอดีตให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน (FIDF) ๓)บัญชีสำรองพิเศษ เป็นเสมือนบัญชีกำไรสะสมที่เก็บรักษาไว้

ทุกครั้งที่ก่อนที่จะนำธนบัตรออกใช้ แบงก์ชาติจะต้องนำสินทรัพย์ (เช่น ทองคำ เงินตราต่างประเทศที่ฝากในธนาคารนอกประเทศหรือในสถาบันการเงินระหว่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศ เป็นต้น) จาก “ฝ่ายการธนาคาร” ไปใส่ในบัญชีทุนสำรองเงินตรา (นำสินทรัพย์จากบัญชี ๑ มาใส่ในบัญชี ๓.๑) ก่อน แบงก์ชาติจึงจะนำธนบัตรออกมาใช้ในระบบได้ อย่างไรก็ตาม หลังจากวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ แบงก์ชาติประสบปัญหาทางการเงิน โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ [1] ธปท.มิใช่ผู้บริหารจัดการทุนสำรองเงินตรา

แบงก์ชาติมีสินทรัพย์ต่างประเทศประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท (ซึ่งบางส่วนมาจากการกู้ยืม) และมีส่วนของทุนติดลบอยู่ถึง ๑๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ทำให้แบงก์ชาติไม่มีสินทรัพย์เพียงพอต่อการนำไปหนุนหลังธนบัตรออกใช้

	:		ข้อมูล ณ ๓๑ ธ.ค. ๒๕๔๔	
	งบการเงิน ธปท.			
	๑. งบฝ่ายการธนาคาร			(งานธนาคารกลาง)
	๒. งบฝ่ายออกบัตรธนาคาร			(กิจการธนบัตร โรงพิมพ์ธนบัตร)
	๓. งบทุนสำรองเงินตรา			(การบริหารจัดการธนบัตร และทุน)
	๓.๑	บัญชีทุนสำรองเงินตรา		

	๓.๒	บัญชีผลประโยชน์ประจำปี		

	๓.๓	บัญชีสำรองพิเศษ		

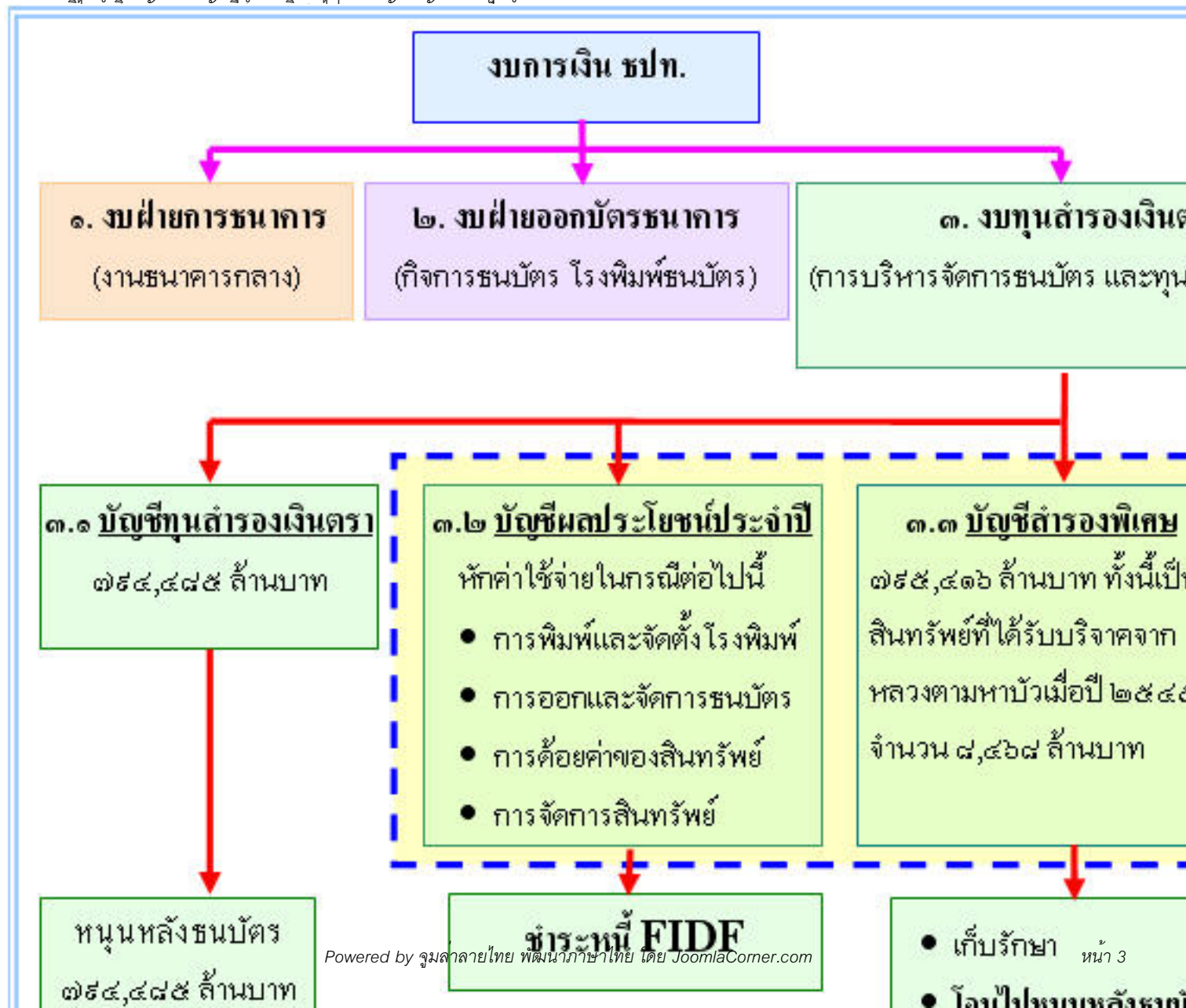
	๔.	เงินคงคลัง		

หมุนหลังธนบัตร๗๙๔,๔๘๕ ล้านบาท

	ชำระหนี้		FIDF	

ท เก็บรักษา	โอนไปหมุนหลังธนบัตร			

ดังนั้น จึงมีการแก้ไขกฎหมายเงินตราในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเงินตราเพื่ออนุญาตให้แบงก์ชาตินำสินทรัพย์ใน “บัญชีสำรองพิเศษ” ไปหมุนหลังการออกธนบัตรได้ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากแผนภาพ แบงก์ชาติสามารถนำสินทรัพย์จาก บัญชี ๓.๓ มาใช้ในบัญชี ๓.๑ เพื่อหมุนหลังการออกธนบัตร ซึ่งถือเป็นการเพิ่มช่องทางในการนำสินทรัพย์ต่างประเทศไปหมุนหลังการออกธนบัตร จากเดิมที่อนุญาตให้แบงก์ชาตินำสินทรัพย์จากฝ่ายการธนาคารมาหมุนหลังการออกธนบัตรเท่านั้น ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๔๙

แก้ ร.บ.ธนาคารแห่งประเทศไทย. สืบเค้าเชื่อมมือเข้าคลังหลวง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ เรียกว่า "พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑" และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ถึงแม้กฎหมายฉบับนี้จะได้รับการคัดค้านจากประชาชน อย่างไรก็ตาม เนื้อหาบางมาตราที่ยังส่อเค้าให้เห็นว่า ขัดต่อหลักการและเจตนารมณ์ของ "คลังหลวง" บรรพบุรุษท่านได้กำหนดแนวทางไว้ คือ ท่านไม่ยอมให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าไปบริหารจัดการคลังหลวง แต่เดิมเพียงกำหนดให้ทำอะไรได้บ้างหรือทำไม่ได้บ้างในฐานะ "ผู้ดูแลรักษา" เท่านั้น มิใช่ในฐานะ "ผู้บริหารจัดการ" อันเปรียบเสมือนว่าได้กลายเป็นเจ้าของทรัพย์สินในคลังหลวงแล้วซึ่งย่อมไม่ใช่เจตนารมณ์แท้จริงของบรรพบุรุษ **เพื่อให้เห็นถึงความคิดลุ่มลึ้งหลักการเดิม จึงขอสรุปเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบกับคลังหลวง** ดังนี้ ๑. ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ถึง ๑๑ ข้อ (มาตรา ๘) ผลกระทบ ในข้อที่ ๘ เป็นการทำลายหลักการเดิม โดยให้อำนาจแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยเข้ามาบริหารจัดการสินทรัพย์ในทุนสำรองเงินตราหรือคลังหลวงได้ และแม้จะเขียนทั้งท้าวว่า "ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา" แล้วก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันกลับเป็นการประกาศเจตนาอย่างโจ่งแจ้งว่าจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา เพราะตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรานี้ไม่ให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยเข้ามาบริหารจัดการแต่อย่างใด **หลักการเดิม** ในกฎหมายเดิมไม่ให้ใช้ถ้อยคำว่าให้ธนาคารแห่งประเทศไทย "บริหารจัดการทุนสำรองเงินตรา" แต่ให้ใช้คำว่า "รักษาทุนสำรองเงินตรา" ๙. ข้อเจตนารมณ์ของบรรพบุรุษโดยสิ้นเชิงเช่นกัน

๑. ๒. ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งรวมถึงการนำสินทรัพย์นั้นไปลงทุนหาประโยชน์ด้วย ทั้งนี้ ไม่หมายความว่ารวมถึงสินทรัพย์ในทุนสำรองเงินตรา ตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา (มาตรา ๓๕) **ผลกระทบ** ไม่มีผลกระทบ เพราะการบริหารจัดการดังกล่าวไม่ได้หมายถึงทุนสำรองเงินตราหรือคลังหลวง มาตรานี้ใช้ถ้อยคำเหมาะสมแล้ว **หลักการเดิม** ไม่ขัดต่อหลักการและเจตนารมณ์เดิมในการปฏิบัติต่อ "คลังหลวง" ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งรวมถึงการนำสินทรัพย์นั้นไปลงทุนหาประโยชน์ด้วย ทั้งนี้ ไม่หมายความว่ารวมถึงสินทรัพย์ในทุนสำรองเงินตรา ตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา (มาตรา ๓๕) **ผลกระทบ** ไม่มีผลกระทบ เพราะการบริหารจัดการดังกล่าวไม่ได้หมายถึงทุนสำรองเงินตราหรือคลังหลวง มาตรานี้ใช้ถ้อยคำเหมาะสมแล้ว **หลักการเดิม** ไม่ขัดต่อหลักการและเจตนารมณ์เดิมในการปฏิบัติต่อ "คลังหลวง" ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลมีมติให้แก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ เรียกว่า "พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑" โดยให้เหตุผลว่า ท สมควรปรับปรุงวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ และโครงสร้างของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินภารกิจอันพึงเป็นงานของธนาคารกลางในการดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงิน เสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินและระบบการชำระเงิน ตลอดจนสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ท สมควรให้มีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ เฉพาะที่จำเป็นในแต่ละด้าน ได้แก่ คณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และคณะกรรมการระบบการชำระเงิน เพื่อให้การดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยในการรักษาเสถียรภาพทางการเงินและระบบสถาบันการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทันทต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และให้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการกิจการของธนาคารแห่งประเทศไทยและการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของธนาคาร ท กำหนดการป้องกันกรณีมีส่วนได้เสียของผู้ว่าการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อบริหารงานที่โปร่งใส ท กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาค่าเกี่ยวกับเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินเป็นส่วนรวม ท กำหนดประเภทสินทรัพย์และเครื่องมือในการดำเนินนโยบายเพื่อการดูแลเสถียรภาพการเงินและระบบสถาบันการเงิน และการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจนให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มประเภทเงินสำรอง และมีระบบการจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการรายงานที่เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและคล่องตัวสำหรับเงินสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น ประกอบด้วย ๑. เงินสำรองธรรมดา ตั้งไว้เพื่อขาดทุน ๒. เงินสำรองอันเกิดจากการตีราคาสินทรัพย์และหนี้สิน ๓. เงินสำรองประเภทอื่นเพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ และสำหรับค่าไรสุทธิของธนาคารแห่งประเทศไทยในแต่ละปี เมื่อหักผลขาดทุนสะสมคงเหลือหากมีให้กันเงินไว้ในข้อ ๑ และข้อ ๓ ตามลำดับ หากมีเงินคงเหลืออีกให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ท เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากได้บังคับแล้ว จึงสมควรยกเลิกอำนาจของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินผู้ฝากเงินหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงิน

ในกรณีนี้ที่สถาบันการเงินประสบวิกฤตทางการเงินอย่างร้ายแรง เพื่อให้กองทุนฯ ยุติบทบาทหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว โดยยังคงให้ทำหน้าที่ในการบริหารสินทรัพย์ต่อไป เพื่อชำระหนี้สินและภาระผูกพันที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เสร็จสิ้นแก่ พ.ร.บ.เงินตรา. ทำลายหลักการบรรพชนเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีมีมติรับ “ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้นำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน และเพื่อให้การบริหารจัดการสินทรัพย์ในกองทุนสำรองเงินตรามีความคล่องตัวเหมาะสมกับเศรษฐกิจที่พัฒนาและสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันเป็นการรักษาเสถียรภาพทางระบบเงินตราของประเทศ เนื่องจากพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้มีผลใช้บังคับมาเป็นเวลานาน

สำหรับสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมายเงินตราฉบับนี้ สรุปเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคลังหลวง ดังนี้. เพิ่มประเภทของหลักทรัพย์ต่างประเทศที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองเงินตรา และเพิ่มกรณีการออกกฎกระทรวงให้สามารถกำหนดหลักทรัพย์ที่ออกโดยองค์การหรือนิติบุคคลต่างประเทศอื่นได้ด้วย ผลกระทบ

หรือนิติบุคคล

ต่างประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า แต่ก็ทำให้มีความเสี่ยงสูงมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เปิดกว้างไร้ขอบเขตและมีความเสี่ยงมากขึ้น และอาจเป็นช่องทางให้แสวงหาผลประโยชน์เข้าตนเองและพวกได้ภายใต้ “หลักการเดิม ” จากคำอำนาจนาจกระทรวงการคลังให้ปฏิบัติต่อ “คลังหลวง” ในขอบเขตที่มั่นคงปลอดภัย โดยจำกัดประเภทของหลักทรัพย์ให้มีความมั่นคงสูง ผลตอบแทนไม่มากนักแต่ความเสี่ยงน้อย นอกจากนี้ยังจำกัดอำนาจกระทรวงการคลังมิให้เข้ามากำหนดกฎเกณฑ์หลักทรัพย์ที่จะประกอบขึ้นเป็นคลังหลวง เพื่อให้การเมืองเข้ามาแทรกแซง “คลังหลวง” ๒. เพิ่มเงินตราต่างประเทศ ที่ฝากกับสถาบันการเงินต่างประเทศนอกราชอาณาจักร และ สถาบันผู้เก็บรักษาหลักทรัพย์นอกราชอาณาจักร เป็นสินทรัพย์ที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองเงินตรา รวมทั้งเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะของผู้รับฝากหรือผู้เก็บรักษาเงินตราต่างประเทศ

ผลกระทบ เป็นการเปิดกว้างให้นักการเมืองมีอำนาจเข้ามาบริหารจัดการสินทรัพย์ในคลังหลวงได้อย่างไม่มีขอบเขต อาจกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะและตั้งกฎเกณฑ์เพื่อมุ่งเอาผลประโยชน์เข้าตนเองหรือพวกพ้องได้ “หลักการเดิม ” จำกัดอำนาจของนักการเมืองมิให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับ “คลังหลวง” และมีเจตนารมณ์ให้ “คลังหลวง” เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในนโยบายของรัฐบาล โดยกันไว้มิให้ปะปนกับทรัพย์สินของอื่น เพื่อให้เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินประเภทเก็บรักษาให้มั่นคงปลอดภัยสูงสุด มิใช่เพื่อการใช้จ่ายหรือนำไปแก่งกำไร

	วันที่		เหตุการณ์
27 ก.พ. 50	คณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการร่าง พ.ร.บ. เงินตรา (ฉบับที่...) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยหลังจากนี้จะถูกส่งต่อให้สำนักงานก		
2 ส.ค. 50	คณะรัฐมนตรีเสนอโดย นายกรัฐมนตรี นำเสนอเอกสารประกอบการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. เงินตรา (ฉบับที่ ...) พ. ศ. ... ต่อประธานสภานิติ		
18 ก.ย. 50	คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างแก้ไข พ.ร.บ. เงินตราแล้ว โดยเพิ่มข้อห้ามการนำสินทรัพย์จากบัญชีทุนสำรองพิเศษ เข้าบัญชีทุนสำรองเงินตราเพื่อห		
26 ก.ย. 50	คณะรัฐมนตรีเสนอโดย นายกรัฐมนตรี นำเสนอเอกสารประกอบการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. เงินตรา (ฉบับที่ ...) พ. ศ. ... ต่อประธานสภานิติ		
1 ต.ค. 50	หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ได้มอบหมายให้คณะพระภิกษุนำหนังสือมอบให้รัฐบาล (เรื่อง ขอแก้ไขในส่วนของมาตรา 16 เรื่อง ของบัญชีทุ		
3 ต.ค. 50	รัฐบาลขอเลื่อนการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. เงินตรา ออกไป		
6 ต.ค. 50	รอมว. กระทรวงการคลัง ได้ถอนเรื่อง พ.ร.บ. เงินตรา ออกจากการพิจารณาของ สนช. ถึง 3 ครั้ง เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงก		
9 ต.ค. 50	คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบให้ปรับปรุงร่าง พ.ร.บ. เงินตราให้เหมาะสมอีกครั้ง และจะเสนอกลับเข้าคณะรัฐมนตรีได้ใหม่ในปลายเดือนตุลาคม		
30 ต.ค. 50	รอมว. กระทรวงการคลัง จะเสนอร่าง พ.ร.บ. เงินตรา ที่ได้นำกลับมาปรับปรุงใหม่ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี อีกครั้ง		

๓. เปลี่ยนวิธีการบันทึกผลกำไรขาดทุนจากการตีราคาสินทรัพย์และการจำหน่ายสินทรัพย์ โดยให้บันทึกผลกำไรขาดทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ในบัญชีสำรองพิเศษ ส่วนกำไรขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ให้บันทึกในบัญชีผลประโยชน์ประจำปี **ผลกระทบ** การบันทึกบัญชีแบบนี้ ทำให้ตลอด ๒๐-๓๐ ปีจากนี้ไป หากปีใดขาดทุนจากการตีราคา กฎหมายปี พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้นำกำไรสุทธิในบัญชีผลประโยชน์ประจำปีไปจ่ายหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ ก่อน ซึ่งส่งผลให้มูลค่าของบัญชีสำรองพิเศษต้องลดน้อยถอยลงไปทุกที เนื่องจากต้องถูกตัดไปชดเชยสินทรัพย์ในบัญชีทุนสำรองเงินตราให้เต็มมูลค่าครบถ้วนออกใช้ **หลักการเดิม** การตีราคาสินทรัพย์แบบเดิม หากขาดทุนจากการตีราคา

จะนำกำไรสุทธิในบัญชีผลประโยชน์ประจำปีไปชดเชยทั้งบัญชีทุนสำรองเงินตรา และชดเชยบัญชีสำรองพิเศษ ซึ่งจะทำให้บัญชีทั้งสองมีมูลค่าเต็มเสมอ แต่ในการบันทึกบัญชีแบบใหม่ จะชดเชยเฉพาะบัญชีทุนสำรองเงินตราเท่านั้น ส่วนบัญชีสำรองพิเศษจะมีมูลค่าลดน้อยถอยลงไปทุกที ซึ่งแม้เป็นเพียงตัวเลขทางบัญชีก็ไม่เป็นการสมควร หากคิดว่าเป็นเพียงตัวเลขทางบัญชีก็ไม่ควรจะชดเชยบัญชีทุนสำรองเงินตราด้วย และไม่ต้อนำไปจ่ายหนี้กองทุนฟื้นฟู ด้วยเพราะเป็นเพียงตัวเลขทางบัญชีเท่านั้น๔.

ให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยในการบริหารจัดการสินทรัพย์ในทุนสำรองเงินตรา โดยขยายขอบเขตการทำธุรกรรม**ผลกระทบ** เป็นการทำลายหลักการและเจตนารมณ์เดิมของบรรพบุรุษอย่างสิ้นเชิง โดยมุ่งหน้าเอาสินทรัพย์ในคลังหลวงไปเสาะแสวงหาวิธีการลงทุนประเภทต่างๆ เพื่อการเก็งกำไร ที่สำคัญเป็นการเปลี่ยนสถานะจาก “ผู้ดูแลรักษา” กลายเป็น “ผู้บริหารจัดการ” สินทรัพย์ในคลังหลวงได้ ประหนึ่งว่าเป็น “เจ้าของ” คลังหลวงเสียเอง กล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า เป็นการแสดงเจตนาเพื่อจะ “ปล้น” เอากรรมสิทธิ์ในคลังหลวงของประชาชนมาเป็นกรรมสิทธิ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย เนื่องจากเข้าไปจัดการคลังหลวงได้เสมือนเป็นทรัพย์สินของตนเอง**หลักการเดิม** ดำรงสินทรัพย์ในคลังหลวงไว้เพื่อความเพิ่มพูน มั่นคงและปลอดภัยเป็นสาระสำคัญที่สุด โดยธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเพียงผู้ดูแลรักษาคลังหลวงเท่านั้น เจตนารมณ์บรรพบุรุษมิได้ให้อำนาจในฐานะ “เจ้าของทรัพย์สิน” ดังนั้น กฎหมายจึงจำกัดขอบเขตไว้เพียงเพื่อดำรงความมั่นคง มิใช่เพื่อการนำไปทำกำไร ซึ่งมีความเสี่ยงมากขึ้น๕. ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจมอบหมายให้สถาบันการเงินต่างชาติบริหารจัดการแทนได้**ผลกระทบ** เป็นการสะท้อนความคิดเห็นเห็นคลังหลวงเป็นเพียงสินทรัพย์ที่มีค่าเพียงแค่วัตถุนิยมหรือทูนนิยมเท่านั้น ขาดจิตสำนึกของความเป็นไทย ทั้งทางด้านประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง

ให้ลูกหลานได้ภาคภูมิใจถึงความสามารถของคนไทยในการดูแลรักษาสมบัติก้อนสุดท้ายของชาติ โดยมีต้องอาศัยต่างชาติ**หลักการเดิม** พยายามเก็บหอมรอมริบสินทรัพย์ในคลังหลวงให้เพิ่มพูน แน่นหนามั่นคง ดำรงรักษาไว้ด้วยความสุขุมรอบคอบปลอดภัย ไม่มองคลังหลวงเป็นเพียงทรัพย์สินเพื่อการลงทุนเก็งกำไรหรือแสวงหาผลประโยชน์ด้านมูลค่าเท่านั้น แต่มองรอบด้านอย่างครบองค์ประกอบของความเป็นชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไทย จึงไม่ต้องการจ้ององค์กรใดเพราะเจตนารมณ์มิใช่เพื่อการเก็งกำไร๖.

ยกเลิกการให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยโอนสินทรัพย์จากบัญชีสำรองพิเศษเข้าเป็นสินทรัพย์ในบัญชีทุนสำรองเงินตรา เพื่อหนุนหลังธนบัตรออกใช้ **หมายเหตุ** มีเพียงข้อนี้เท่านั้นที่สมควรได้รับการแก้ไขเพราะสอดคล้องกับหลักการเดิมที่เคยปฏิบัติมา จากสาระสำคัญทั้ง ๖ ประเด็นข้างต้น จะเห็นได้ว่า กฎหมายฉบับปัจจุบันที่มีผลบังคับใช้อยู่นั้นสอดคล้องกับหลักการและเจตนารมณ์เดิมของบรรพบุรุษ มิได้เป็นไปเพื่อการเก็งกำไร หรือนำสินทรัพย์ในคลังหลวงไปลงทุนหรือใช้จ่ายให้ผิดจากหลักการเก็บรักษาเพื่อความมั่นคง ให้เป็นหลักประกันเป็นที่เชื่อมั่นได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

